

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő:	15:00 Szent László fiúkör 17:00 Bibliaóra
Szerda:	18:30 Felnőtt katekézis 19:45 jegyeskurzus
Péntek:	14:45 Szent Teréz lánykör 18:00 gimnazista-egyetemista ifjúsági csoport 18:00 Keresztút (Szent Kereszt Plébániatemplom)
Szombat:	9:30 ministráns foglalkozás

Hirdetések

1. 18-án (hétfőn) este 19 órakor képviselőtestületi gyűlést tartunk a plébánián.
2. 19-én (kedden) Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyesének ünnepe. Misék reggel 7-kor a plébániatemplomban és délután 17 órakor a Magyarok Nagyasszonya Kápolnában lesznek.
3. Pénteken 18 órakor keresztúti ájtatosságot tartunk a templomban.
4. A Caritas tartós élelmiszergyűjtést hirdet rászoruló családok részére. A következő vasárnaptól (24-e) a Szent Anna oltárhoz várjuk a hívek szíves adományait.
5. Továbbra is hirdetjük és kérjük a testvéreket, hogy aki tud és itthon van reggelente 7 órakor, az hetente legalább egy szentmisén vegyen részt nagybőjti készületünk forrásaként.
6. Hogy biztosan el tudjuk végezni nagybőjti szentgyónásunkat, nemcsak a már megszokott időben (vasárnap a fél 8-as mise alatt, illetve az esti mise előtt fél órával) van erre lehetőség, hanem a szombat esti misék előtt is, 17:30-tól.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2019. március 17. XII. évf. 11. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

NAGYBŐJT 2. VASÁRNAPJA

Jézus színeváltozása

„... felhő támadt és elborította őket. Féltek, amikor a felhőbe jutottak. A felhőből szózat hallatszott: Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok!”

(Lk 9,34-35)

Jézus Krisztus színeváltozásakor két nagy próféta, az Ószövetség két nagy alakja, Mózes és Illés az, aki Jézus személye mellett van. Két megdicsőült, nagy próféta, akik jelenlétükkel igazolják Jézus messiási küldetését. Az apostolok, akik ezt a mennyei jelenséget szemlélik, egészen átadják magukat ennek a kegyelmi állapotnak: „Jó nekünk itt lenni, építünk három sátrat” – mondja Péter. Ezután hallatszik az Atya szózata, ami az apostolok számára Mózes és Illés jelenlétében hangzik el: „Ez az én szeretett fiam, akiben kedvem telik, őt hallgassátok!”

Az apostolok megerősítést kapnak Jézus istenfiúi személyiségét, messiási küldetését illetően, az Atya igazoló szava egy pillanatra a helyére tesz bennük mindent, hiszen Jézus Krisztus szenvedéséről, haláláról és majdani feltámadásáról (ez már itt elővételezve jelenik meg) beszélgetnek a két prófétával. Ezután lejönnek a hegyről.

Nem tudjuk, hogy az esemény milyen hatással volt az apostolokra, mert Jézus mondta, hogy ne beszéljenek erről, és ezt be is tartották, vagyis nem derült ki utólag sem, hogy milyen hatást váltott ki az apostolokból ez a jelenet. Mi azonban, akik nem voltunk ugyan ott, de Krisztussal, a Feltámadottal minden szentmisében találkozhatunk, hallgathatjuk őt, hiszen minden szentmisében felolvassuk Isten igéjét az Evangéliumból, a Szentlélek által inspirált páli levelekből, vagy a katolikus levelekből, tehát hallhatjuk az Igét, vajon hogyan tesszük ezt? És itt nem csak a konkrét írott Igéről van szó, hanem arról is, hogy az igazi élő Igét, Jézus Krisztust hogyan hallgatom? Az Atya kinyilatkoztatása alapján – „Őt hallgassátok”? Ez a világgal szemben hangzik el: ne a világot hallgassátok, ne hamis prófétákat hallgassatok, ne a saját magatok kis belső világára hallgassatok, a vágyaitokra, az önző szándékaitokra, indulataitokra, hanem Őt hallgassátok! Persze, ne csak hallgassátok, hanem tegyétek is meg, amit Ő mond. Ő az üdvösség, Ő a feltámadás és az élet. Ha élni akartok, Őt hallgassátok, vele haladjatok!

A Nagyböjt arra szolgáló időszak, hogy megújult szívvel hallgassuk Jézust, az üdvösség útjának Igéjét, és persze mindenben éljük is meg azt, amit Ő mond, és rajta keresztül hatékony, új életet találva jussunk az örök országba.

Péter atya

Térjünk vissza Jézushoz!

Jézus ismeri az embert, tudja, hogy mi minden jó szándékunk, elhatározásunk, fogadásaink ellenére is gyöngé emberek vagyunk, akik az üdvösség kegyelmét cserépedényben hordozzuk, és bizony nem egyszer elejtjük és az összetörik. Ennek foltozására, az Istennel megélt élő kapcsolat helyreállítására külön kegyelmi eszközt, szentségi kegyelmet rendel a bűnbánat szentségében. Ennek a kegyelmi feltételét azonban nemcsak hogy meghirdeti, fölkínálja és átadja az apostoloknak, hanem ennek a gyümölcsöző módját is elmondja, meghatározza.

Az első, amit fontos megértenünk, az a jézusi szó, amivel a bűnbánat szentségét átadja az apostoloknak. A feltámadt Krisztus az első alkalommal, amikor megjelenik az apostolok körében, így szól: „Akiknek megbocsájtjátok bűneit, annak meg lesz bocsájtva, és akinek nem bocsájtjátok meg a bűneit, annak nem lesz megbocsájtva.” Jézus a bűnbánat szentségét két oldalról tárja a hívek elé. Amikor János leírja ezt Kr. u. 90 és 100 között, akkor már a bűnbánat szentségének van egy fajta gyakorlata hat évtized alatt. Ekkor írja le János ezeket a szavakat, amiknek a többi apostol is mind tanúja, és gyakorolják is aztán a bűnbánat szentségét, az isteni irgalom szentségi kiáradását. Ez az apostolokon keresztül történik.

Nem arról beszél Jézus, hogy aki megbánja bűneit, annak meg lesz bocsájtva, hanem arról beszél, hogy aki megbánja bűneit, bocsánatot kér és az apostolok által megkapja a bocsánatot, az tisztul meg. Vagyis a bűnbánat szentsége a lélek meggyógyításának, megtisztításának szentségi eszköze. Ha valamelyikünk ezt nem használja, akkor elesik attól a lehetőségtől, hogy az Úr valóban megtisztíthassa. Hát a meg nem tisztult, beteg lélek hogyan tudna növekedni? Ha féreg rágja a növény gyökerét, hogyan tudna az növekedni, virágozni és termést hozni? És hát sokunknak rágja a „féreg”, a bűn a gyökerét, az életét, és így nem tudunk gyümölcsöt hozni, így képtelenek vagyunk Krisztusban növekedni.

A bűnbánat szentségére mindegyikünknek szüksége van, nem formálisan, hanem igazi, Krisztushoz feltétel nélküli engedelmességgel visszatérő megtérésre van szükségünk. Használjuk ki a Nagyböjtöt, hogy újjászülessünk a bűnbánat szentsége által!

„A szentség nem azt jelenti, hogy megszabadultunk a bűneinktől, vagy hogy látszólag birtokoljuk az erényeket. Éppen ellenkezőleg, ahogy növekszünk a szentségben, ahogy lelkünk egyre közelebb kerül az isteni fényhez, Isten megengedi nekünk, hogy egyre inkább olyannak lássuk a lelkünk, ahogy Ő látja. Ez azt jelenti, hogy egyre több bünt és gyengeséget fedezünk fel és egyre világosabban látjuk a bűneink eredetét az életünkben.”

(Részlet a Regnum Christi Mozgalom március 13-i elmélkedéséből)